

PREDLOG
(EVA 2013-3340-0029)

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Mediji predstavljajo temeljni element vsake demokratične družbe, saj si njenega obstoja in razvoja ni možno predstavljati brez njihovega delovanja. Svoboda izražanja, ki jo v največji meri izvršujejo ravno mediji, pomaga vzpostavljati in oblikovati nepristransko informirano javnost, pogojuje njeno sposobnost za nadziranje vseh vej oblasti ter zagotavlja učinkovito delovanje politične opozicije vsakokratni oblasti. Svoboda izražanja na podlagi prvega odstavka 39. člena Ustave Republike Slovenije zato uživa posebno varstvo kot človekova pravica in zahteva od države sprejem ustreznih predpisov, ki naj zagotovijo, da bodo lahko mediji samostojno izvrševali svoje funkcije pri svobodnem oblikovanju javnega mnenja.

Področje medijev je v Republiki Sloveniji pretežno urejeno z naslednjimi predpisi:

1. Zakoni:

- Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS in 47/12)
- Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11)
- Zakon o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05 – ZDavP-1B, 105/06 – odl. US, 26/09 – ZIPRS0809-B in 9/14)
- Zakon o Slovenski tiskovni agenciji (Uradni list RS, št. 50/11)

2. Podzakonski predpisi:

- Pravilnik o načinu vodenja in postopku za vpis ter o posredovanju podatkov iz razvida medijev (Uradni list RS, št. 58/01 in 94/02)
- Odlok o ustanovitvi Sveta za radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 62/01, 115/06, 100/07 in 30/12)
- Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/01)
- Uredba o merilih oziroma pogojih za določitev slovenskih avdiovizualnih del (Uradni list RS, št. 105/01)
- Uredba o postopku in podrobnejših merilih za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za

vodenje razvida kot javne knjige (Uradni list RS, št. 105/01)

- Pravilnik o merilih za opredelitev vsebin lastne produkcije (Uradni list RS, št. 77/02)
- Pravilnik o programih posebnega pomena (Uradni list RS, št. 85/02)
- Sklep o določitvi seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 18/03)
- Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunske postavke za avdiovizualne medije (Uradni list RS, št. 52/03, 35/04, 34/06 in 1/11)
- Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin medijev (Uradni list RS, št. 78/06, 4/11 in 8/12)
- Javni poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člane Sveta za radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 98/06)
- Statut javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija (Uradni list RS, št. 106/06 in 9/12)
- Pravilnik o določitvi vizualnega in akustičnega opozorila za programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike (Uradni list RS, št. 39/07)
- Splošni akt o zaščiti otrok in mladoletnikov v televizijskih programih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo (Uradni list RS, št. 84/13)
- Splošni akt o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/06 in 25/07)
- Metodologija nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev in radijskih programov (Uradni list RS, št. 31/12)
- Splošni akt o prigrasitvi avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 35/12)
- Splošni akt o načinu ugotavljanja pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemnimi radijskimi ali televizijskimi programi, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 138/06)
- Splošni akt o promocijskem umeščanju izdelkov in sponzoriranju (Uradni list RS, št. 44/12)
- Pravilnik o načinu izračuna plačil na podlagi dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 72/12)

Do zadnje večje spremembe medijske zakonodaje je prišlo konec leta 2011, ko je Državni zbor sprejel Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), ki je v slovenski pravni red prenesel evropsko Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah. ZAvMS je na ta način razveljavil oziroma posegel v dobršen del Zakona o medijih (ZMed), ki je urejal televizijske programe.

Zadnji poskus celovite spremembe tako zakona o javni radioteleviziji v letu 2010 kot tudi krovnega medijskega zakona v letu 2011 pa se je končal z zavrnitvijo na referendumu oziroma že v prvem branju v Državnem zboru.

Medijska zakonodaja, na čelu z ZMed, je nujno potrebna temeljite prenove in posodobitve. Ta pa mora temeljiti na nacionalnem strateškem dokumentu, ki bo na podlagi analize obstoječega stanja in primerjalno pravnega pregleda ureditev področja v drugih evropskih državah podal smernice za razvoj medijske krajine v Sloveniji, kar je kot ključen cilj soglasno potrdil tudi Državni zbor Republike Slovenije v Resoluciji o nacionalnem programu za kulturo 2014-2017.

Predmetni predlog zakona iz navedenega razloga še nima ambicij po celovitem urejanju medijskega področja, ampak želimo z njim popraviti le nekatere vsebinske pomanjkljivosti in nejasnosti, zaradi

katerih posameznih določb ni možno dosledno izvajati, na kar so nas v zadnjih letih opozarjali tako pristojni Inšpektorat RS za kulturo in medije (IRSKM) oziroma regulator Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (AKOS), Ustavno sodišče Republike Slovenije kot tudi sami naslovniki določb.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel, na katerih sloni Zakon o medijih, to so zaščita slovenskega jezika, svoboda izražanja, svoboda razširjanja programskih vsebin, prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti, zaščita otrok in mladoletnikov, zaščita medijskega pluralizma, novinarska avtonomija itd.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne vsebinske rešitve ki jih prinaša predmetni predlog zakona, se nanašajo na:

- obveznost oblikovanja pravil za komentiranje;
- določitev roka za vložitev zahteve za objavo popravka;
- obveznost predvajanja najmanj polovičnega deleža že do sedaj določene kvote slovenske glasbe podnevi med 6. in 22. uro;
- nadzor nad izvajanjem zakona.

Obveznost oblikovanja pravil za komentiranje:

Predlog zakona v tem delu sledi samoregulativni in sodni praksi v zvezi z ureditvijo komentiranja v medijih. S predlagano rešitvijo določamo obveznost izdajatelju, ki omogoča komentiranje v okviru svojega medija, da oblikuje pravila komentiranja ter jih javno objavi na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi, oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi. S tem se ne uvaja cenzura komentiranja, saj medij sam določi pravila komentiranja in mora umakniti sporni komentar šele po prijavi. Nekateri spletni mediji takšno samoregulatorno prakso izvajajo že sedaj, s predlagano ureditvijo pa bodo navedene zahteve postale obvezne za vse medije, ki omogočajo komentiranje, kar bo pomenilo učinkovitejšo samoregulacijo sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično vodilo v njegovo zmanjšanje, kar je tudi eden izmed ciljev iz Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za obdobje 2012-2016.

Predlagana rešitev je povezana z vprašanjem odgovornosti za objavljene vsebine. To vprašanje je ustrezno rešeno že v veljavni določbi tretjega odstavka 18. člena ZMed, ki določa, da odgovorni urednik odgovarja za vsako objavljeno informacijo. Ob upoštevanju nedavne dokončne sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi Delfi SA v. Estonija ni več mogoča drugačna interpretacija veljavnega tretjega odstavka 18. člena ZMed, kot ta, da odgovorni urednik odgovarja tudi za vsebino komentarjev. To je ne nazadnje pripoznano kot etična norma tudi v Kodeksu novinarjev Slovenije.

Evropsko sodišče za človekove pravice je namreč razsodilo, da je novičarski portal odškodninsko odgovoren za žaljive komentarje, ki so jih objavili njegovi uporabniki. Sodišče je presodilo, da je novičarski portal s tem, ko je dovolil komentarje neregistriranih uporabnikov, prevzel določeno odgovornost za te komentarje. Sodišče v sodbi meni, da obveznosti novičarskega portala za omejevanje razširjanja sovražnega govora in pozivanja k nasilju ni moč primerjati s cenzuro. Novičarski portal je imel z objavljanjem komentarjev ekonomski interes in bi lahko vedel, da lahko komentarji sprožijo negativne reakcije, prav tako pa je imel vsa sredstva za umik žaljivih vsebin.

Določitev roka za vložitev zahteve za objavo popravka:

S predlogom zakona se določa rok za vložitev zahteve za objavo popravka. Objava popravka se tako lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najpozneje v treh mesecih od objave obvestila. Zadevno spremembo je zahtevalo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-95/09-14 z dne 21. 10. 2010. Ustavno sodišče je namreč odločilo, da je drugi odstavek 26. člena ZMed v neskladju z Ustavo, da mora Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno

neskladje odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije in da se do odprave ugotovljenega neskladja objava popravka lahko zahteva v tridesetih dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najkasneje v treh mesecih od objave obvestila.

Obveznost predvajanja slovenske glasbe podnevi med 6. in 22. uro:

Z novim 86.a členom določamo zahtevo, da mora biti najmanj polovica deleža slovenske glasbe iz 86. člena zakona predvajana v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro, kar je bil sicer eden izmed osnovnih namenov kvote slovenske glasbe, vendar v praksi nemalokrat zlorabljen. Namen umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je zagotavljanje večje dostopnosti slovenske glasbe v času, ko je dosegljivost potencialnemu poslušalstvu največja. S tem ukrepom v povezavi z že veljavnimi deleži slovenske glasbe, v katere s predlogom zakona ne posegamo, želimo omogočiti, da je medijski prostor odprt za predstavljanje slovenske glasbene ustvarjalnosti, oziroma da se na javnih frekvencah slovenskih radijskih postaj v vsakem trenutku poslušanja lahko sliši slovenska beseda.

S predlogom zakona namreč nadalje določamo zahtevo, da mora najmanj 70 odstotkov slovenske glasbe, predvajane med 6. in 22. uro, predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku oziroma v romskem, italijanskem ali madžarskem jeziku, če so njeni avtorji ali izvajalci pripadniki romske skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, ali italijanske ali madžarske narodne skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki pretežno predvajajo instrumentalno glasbo. S tem ukrepom želimo zaščititi slovenske poslušalce, da bodo lahko v času med 6. in 22. uro v minimalnem deležu poslušali glasbo tudi v slovenskem jeziku. Zaščita in promocija slovenskega jezika ter s tem ohranjanja slovenske kulturne in nacionalne identitete je že od vsega začetka urejanja tega področja eden izmed njegovih namenov in ciljev. V preostalem dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro pa se na ta način s preostalimi 30 odstotki spodbuja tudi druga ustvarjalnost slovenskega izvora. Izven navedenega oddajnega časa ostaja trenutna ureditev nespremenjena.

S predlogom zakona tudi določamo, da mora določen minimalen delež predvajane slovenske glasbe predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma (najmanj četrtno deleža iz prvega odstavka 86.a člena), in slovenska glasba izvajalcev, ki niso starejši od 25 let (najmanj osmino deleža iz prvega odstavka 86.a člena). S tem ukrepom želimo spodbujati odpiranje medijskega prostora novi ter mladi in manj uveljavljeni glasbeni produkciji, ki predstavlja prihodnost slovenskega glasbenega prostora.

Nadzor nad izvajanjem zakona:

Predlagana ureditev spreminja določbe o inšpekcijskem in prekrškovnem nadzoru nad izvajanjem zakona. Po veljavni ureditvi inšpekcijski nadzor opravlja Ministrstvo za kulturo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve (AKOS) pa le strokovno nadzorstvo nad izvajanjem posameznih zahtev in omejitev na področju radijskih in televizijskih programov, pri čemer nima možnosti izreka kazenske sankcije (globe). S prenosom opravljanja inšpekcijskega in prekrškovnega nadzora nad izvajanjem zakonskih določb, in sicer določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena, programskih zahtevah in omejitvah, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe, ter določb o izvajanju radijske in televizijske dejavnosti, na en organ, AKOS, bo zato dosežena večja hitrost in učinkovitost postopkov nadzora. V vseh ostalih primerih pa bo nadzor, tako kot do sedaj, še vedno opravljalo Ministrstvo za kulturo, oziroma njegov organ v sestavi, Inšpektorat RS za kulturo in medije. S predlagano ureditvijo sledimo rešitvi iz Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), kjer inšpekcijski in prekrškovni nadzor že v celoti opravlja AKOS. Po evropski Direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki jo je v slovenski pravni red prenesel ravno ZAvMS, je namreč predvideno, da regulacijo televizijskih programov opravlja neodvisni regulatorni organ, kar AKOS kot neodvisna javna agencija vsekakor je.

S predlogom zakona smo glede na specifičnost predmeta zakonskega urejanja tudi natančneje določili postopnost v postopkih izreka inšpekcijskih ukrepov AKOS. Ta mora v primeru ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti najprej pisno opozoriti izdajatelja in odrediti, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Kadar izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v postavljenem roku zaradi objektivnih

okolščin, ki niso na njegovi strani, mora AKOS odrediti nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Če izdajatelj po poteku roka ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur. Če izdajatelj kljub začasnemu preklicu dovoljenja najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur. Če izdajatelj kljub drugemu začasnemu preklicu dovoljenja za največ 48 ur najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, pa AKOS razveljavi dovoljenje.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prikaz ureditve področja zagotavljanja deležev nacionalne glasbe:

V nadaljevanju povzemamo prikaz nekaterih pravnih ureditev v tujih državah, ki poznajo sistem obveznega predpisovanja deležev glasbe. Navajamo različne primere, tako tiste, ki so primerljivi s predvideno ureditvijo po tem zakonu, kot tudi nekatere primere drugačnih pristopov. Prikaza ureditev v državah, kjer nacionalnega jezika zaradi zunanjih vplivov, bodisi zaradi sorodnosti jezika (Združeno kraljestvo) bodisi zaradi tradicionalne jezikovne zaprtosti (Italija), ni potrebno ščititi, zaradi neprimerljivosti dejanskega stanja ne vključujemo.

Francija:

V Franciji morajo na podlagi Zakona št. 86-1067 iz leta 1986 o svobodi izražanja¹ radijske postaje oddajati določen delež francoske glasbe. Delež glasbenih del v francoščini (oz. regionalnih dialektih, ki se govorijo v Franciji) mora obsegati najmanj 40 odstotkov radijskega programa (v delu programa, ki je namenjen zabavni glasbi ter emitiranem v »udarnih« terminih), najmanj polovica tega programa v francoskem jeziku pa mora vključevati nove talente ali nove produkcije.

Visoki svet za avdiovizualne medije (*Conseil supérieur de l'audiovisuel*) pa lahko določi tudi drugačna razmerja, in sicer v primeru:

- radijskih postaj, specializiranih za razvoj glasbene dediščine: 60 odstotkov francoske (frankofonske) produkcije, od tega lahko do 10 odstotkov novih produkcij ter v povprečju vsaj en nov naslov na uro;
- radijskih postaj, specializiranih za spodbujanje mladih talentov: 35 odstotkov francoske produkcije, od tega najmanj 25 odstotkov novih talentov.

Francoska glasba je definirana kot glasba francoskega izraza (*expression française*). Definirana je tudi:

- »nova produkcija«/*nouvelle production*: vsaka diskografska stvaritev v obdobju šestih mesecev od datuma prvega predvajanja na enem izmed radijev *Ipsos Music*;
- »novi oz. mladi talenti«/*nouveau talent* (novi ustvarjalci): vsak umetnik, ki pred svojim novim posnetkom še ni dosegel dveh zlatih albumov (50.000 plošč) ali izdal svoje prve plošče od leta 1974.

Te zahteve veljajo za zasebne radie, ne pa za Radio France. Ta mora v svojih razvedrilnih programih nameniti večinski prostor izvorni francoski pesmi (*chanson d'expression française*) in spodbujati nove talente.

---

¹ Loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 relative à la liberté de communication (Loi Léotard), Version consolidée au 23 janvier 2015

Hrvaška:

Hrvaški Zakon o elektronskih medijih² v 39. členu določa, da mora biti obseg hrvaške glasbe najmanj 20 odstotkov dnevnega glasbenega programa, predvidenega s programsko shemo radijskega programa. Ta določba pa se ne nanaša na specializirane radijske postaje.

Zakon o elektronskih medijih ne podaja definicije hrvaške glasbe.

V primeru javnega servisa pa Zakon o Hrvaški radioteleviziji (HRT)³ v 12. členu določa, da mora biti obseg hrvaške glasbe najmanj 40 odstotkov celotne predvajane glasbene vsebine. Hrvaška glasba je glasba hrvaških glasbenih avtorjev in/ali glasbenih izvajalcev.

Madžarska:

21. člen madžarskega Zakona o medijih in medijskih storitvah iz leta 2010⁴ določa, da mora biti v linearnih radijskih medijskih storitvah najmanj 35 odstotkov letnega oddajnega časa, namenjenega za oddajanje glasbenih del, namenjeno za oddajanje madžarskih glasbenih del.

V povprečju mora biti vsako leto najmanj 25 odstotkov madžarskih glasbenih programskih vsebin, ki se predvajajo v linearnih radijskih medijskih storitvah, sestavljenih iz glasbenih del, izdanih v zadnjih petih letih, ali iz zvočnih zapisov, proizvedenih v zadnjih petih letih.

Zakon o medijih in medijskih storitvah definicije madžarske glasbe ne podaja.

Nizozemska:

Na Nizozemskem je delež nizozemske glasbe predpisan za javni Radio 2, in sicer mora 35 odstotkov popularne glasbe med 7. in 19. uro predstavljati tista glasba, ki je nastala na Nizozemskem.⁵

Portugalska:

Na podlagi portugalskega Zakona o radiu⁶ se minimalni delež predvajane lokalne glasbe giblje med 25 in 40 odstotki. Najmanj 60 odstotkov tega deleža mora predstavljati glasba, napisana ali peta v portugalskem jeziku, ki jo izvajajo avtorji iz EU. Najmanj 35 odstotkov tega deleža mora predstavljati glasba, proizvedena v zadnjih 12 mesecih.⁷

Avstralija:

Na podlagi zakona in samoregulatornega kodeksa za komercialne in skupnostne programe je za radijske programe, namenjene predvajanju aktualno-popularne glasbe, »*mainstream*« rocka in alternativne glasbe določen 25 odstotni delež avstralske glasbe. Ena četrtina tega deleža mora predstavljati nova glasba. Za preostale zvrsti glasbe je določen manjši delež. V primeru predvajanja jazz glasbe je naprimer predpisan pet odstotni delež avstralske jazz glasbe. Deleži se morajo zagotavljati ob delavnikih, izključno med 6. in 18. uro.⁸

Kanada⁹:

V Kanadi morajo tako francosko kot angleško govoreče radijske postaje zagotoviti, da najmanj 35 odstotkov tedensko predvajane popularne glasbe predstavlja kanadska glasba. Komercialne radijske postaje morajo poleg tega zagotoviti, da najmanj 35 odstotkov popularne glasbe, predvajane med 6. in 18. uro od ponedeljka do petka, predstavlja kanadska glasba.

V primeru satelitskega radia se delež kanadske glasbe upošteva glede na celoten naročniški paket. Izdajatelji satelitskih radijskih programov morajo ponuditi minimalno število kanadskih kanalov z

---

² Zakon o elektronskih medijih (pročiščeni tekst zakona, NN 153/09, 84/11, 94/13, 136/13)

³ Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji (pročiščeni tekst zakona, NN 137/10, 76/12)

⁴ Act CLXXXV of 2010 on Media Services and Mass Communication

⁵ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁶ Lei n.º 4/2001 de 23 de Fevereiro (Lei da Rádio)

⁷ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁸ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁹ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

http://musicinaustralia.org.au/index.php?title=Broadcasting_Content_Quotas_%E2%80%94%94_Appendix_E

najmanj 85 odstotnim deležem kanadskih vsebin prek svojih storitev.

Na francosko govorečih radijskih postajah mora najmanj 65 odstotkov tedensko predvajane popularne glasbe predstavljati glasba v francoskem jeziku. Komerzialne postaje morajo poleg tega tudi zagotoviti, da vsaj 55 odstotkov popularne glasbe, ki se predvaja v času med 6. in 18. uro od ponedeljka do petka, predstavlja glasba v francoskem jeziku.

Deleži za predvajanje vokalne glasbe v francoskem jeziku so namenjeni spodbujanju razvoja na francoskem jeziku temelječe glasbene industrije v Kanadi in zagotavljanju francoskemu delu prebivalstva v Kanadi dostopa do glasbe, ki odraža njihovo kulturo.

5.2 Ureditev komentarjev v luči odgovornosti za objavljene vsebine:

Danska:

Na podlagi danskega Zakona o odgovornosti medijev (*The Media Liability Act*)¹⁰ iz leta 1991 kazensko in odškodninsko odgovornost za objavljeno vsebino v mediju (članek, slika in podobne predstavitve) nosita avtor prispevka in odgovorni urednik (tisk) oziroma avtor teksta, odgovorni urednik radijskega programa ali izdajatelj televizijskega programa (radijski in televizijski programi). Odgovorni urednik objektivno odgovarja tudi za vsebino anonimnih prispevkov.

V skladu z Zakonom o odgovornosti medijev morata biti vsebina in ravnanje množičnih medijev v skladu s Tiskovnimi etičnimi pravili (*The Press Ethical Rules*)¹¹, o pritožbah v zvezi s tem pa odloča danski Tiskovni svet (*Press Council*)¹². Tiskovna etična pravila med temeljnimi načeli določajo, da je zaščita svobode govora na Danskem tesno povezana z brezplačnim dostopom do medijev.

Finska:

Na podlagi Zakona o izvrševanju svobode izražanja v medijih (*Act on the Exercise of Freedom of Expression in Mass Media*)¹³ iz leta 2003 nosi kazensko odgovornost za kaznivo dejanje, ki izhaja iz javne objave, storilec ali sosterilec, kot je določeno v finskem Kazenskem zakoniku. V primeru, da odgovorni urednik namerno ali iz malomarnosti opusti svoje zakonske dolžnosti, da usmerja in nadzoruje uredniško delo, in ta opustitev prispeva k nastanku kaznivega dejanja, ki izhaja iz javne objave, bo odgovorni urednik obsojen zaradi uredniške nediscipline in kaznovan z denarno kaznijo. Skladno z Zakonom o odškodninski odgovornosti sta založnik in izdajatelj odgovorna za škodo iz naslova izvrševanja svobode izražanja, ki izhaja iz dejavnosti medija.

Irska:

Irski Kodeks ravnanja (*Code of Practice*)¹⁴, ki je osnovno vodilo za delovanje Urada zagovornika za tiskane medije (*Office of the Press Ombudsman*) in Tiskovnega sveta (*Press Council*)¹⁵, v preambuli določa, da je pravica do objave osnovna pravica posameznika, preko katere uresničuje pravico do obveščeniosti. Ta pravica vključuje objavo novic v tiskanih in spletnih medijih, brez strahu ali omejitev, ter pravico do komentiranja. Svoboda izražanja oziroma svoboda tiska pa ni absolutna, temveč vključuje tudi odgovornosti, zato morajo izdajatelji spoštovati profesionalne in etične standarde.

Islandija:

Na podlagi islandskega Zakona o medijih¹⁶ je za objavljeno vsebino v mediju, ki je v nasprotju z zakonom, kazensko in odškodninsko odgovoren:

- avtor zapisa, če ima stalno prebivališče na Islandiji ali je pod njeno pristojnostjo. V primeru citata je odgovorna citirana oseba, če je dala soglasje k objavi;
- naročnik oglasa, če ima stalno prebivališče na Islandiji ali je pod njeno pristojnostjo;
- v vseh drugih primerih odgovorni urednik ali odgovorna oseba izdajatelja.

¹⁰ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English/The-Media-Liability-Act.aspx>

¹¹ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English/The-Press-Ethical-Rules.aspx>

¹² <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English.aspx>

¹³ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/2003/en20030460.pdf>

¹⁴ <http://www.presscouncil.ie/code-of-practice.150.html>

¹⁵ <http://www.presscouncil.ie/>

¹⁶ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/media/MRN-pdf/Media-Act-38-English-translation-nov-2011.pdf>

Slovaška:

Slovaški Zakon o periodičnem tisku in agencijskih novicah (*Press Act*)¹⁷ glede odgovornosti za objavljene vsebine določa, da je izdajatelj odgovoren za vsako objavljeno informacijo, tiskovna agencija pa odgovarja za vsebino agencijskih novic. Izdajatelj ne nosi odgovornosti za objavljeno informacijo v naslednjih primerih:

- če gre za objavo informacije javnega značaja v nespremenjeni obliki;
- če gre za objavo nujnega sporočila, ki je v javnem interesu;
- če gre za objavo popravka ali odgovora na objavljeno informacijo;
- če gre za (tuje) oglaševalske vsebine, vendar pa odgovarja za vsebine, s katerimi promovira lastne aktivnosti, storitve in produkte ter osebe.

Odveza odgovornosti izdajatelja ali tiskovne agencije za objavljeno informacijo ne vpliva na pravico do objave popravka ali odgovora na objavljeno informacijo.

5.3. Nadzor nad spoštovanjem medijskih zakonov:

Avstrija:

Avstrijski regulatorni organ za radiotelevizijo in telekomunikacije (*Rundfunk und Telekom Regulierungs – RTR*)¹⁸ je bil ustanovljen z zakonom leta 2001. RTR sestavlja dva oddelka, Oddelek za medije in telekomunikacije ter Oddelek za poštno storitve. RTR zagotavlja operativno podporo Avstrijskemu organu za komunikacije (*Kommunikationsbehörde Austria – Komm Austria*)¹⁹, Komisiji za nadzor telekomunikacij (TKK) in Komisiji za nadzor pošte (PCK) pri izvajanju njihovih nalog in pristojnosti.

Med dodatne dejavnosti RTR spadajo alternativno reševanje sporov, upravljanje Avstrijskega sklada za digitalizacijo, Televizijskega filmskega sklada, Sklada za zasebno radiotelevizijo in Sklada za nekomercialno radiotelevizijo, reševanje sporov za maloprodajne kupce oziroma uporabnike, upravljanje komunikacijskih parametrov (npr. oštevilenje) in opredeljevanje relevantnih trgov.

Avstrijski organ za komunikacije (*Komm Austria*) je neodvisni regulatorni organ za elektronske avdio medije in elektronske avdiovizualne medije. Sestavlja ga pet članov, ki so neodvisni in pri izvajanju svojih nalog niso vezani na navodila nobenega drugega organa.

Na podlagi Zakona o *KommAustria (KommAustria-Gesetz)*²⁰ je *KommAustria* že vse od svoje ustanovitve v letu 2001 pristojen za izdajanje dovoljenj za zasebne televizijske in radijske postaje, upravljanje radiodifuznih frekvenc, izvajanje nadzora nad zasebnimi izdajatelji televizijskih programov, pripravil in uvedel pa je tudi digitalno radiodifuzijo v Avstriji.

Od leta 2004 je *KommAustria* zadolžen tudi za upravljanje subvencij avstrijske zvezne vlade za tisk in publicistiko ter za spremljanje skladnosti oglaševanja v programih ORF in zasebnih izdajateljev z avstrijskimi predpisi.

Od leta 2010 je *KommAustria* odgovoren za pravni nadzor ORF in njenih hčerinskih družb ter zasebnih ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev in za izvedbo nekaterih nalog na podlagi Zakona o televizijskih izključnih pravicah.

O pritožbah zoper odločitve *KommAustria* odloča Zvezni senat za komunikacije (*Federal Communications Senate – BKS*), razen v kazenskih zadevah, kjer odloča Neodvisni upravni odbor na Dunaju (*Independent Administrative Board in Vienna*).

Danska:

Regulacija radijskih in televizijskih programov, pa tudi drugih medijev, je pod pristojnostjo danskega Ministrstva za kulturo. Pod okrilje Ministrstva za kulturo spada danska Agencija za kulturo, ki izvaja kulturne politike danske vlade, in sicer na področju vizualne in uprizoritvene umetnosti, glasbe,

¹⁷ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

¹⁸ <https://www.rtr.at/>

¹⁹ <https://www.rtr.at/en/rtr/OrganeKommAustria>

²⁰ https://www.rtr.at/en/m/KOG/2232_kogeng.pdf

literature, muzejev, zgodovinske in kulturne dediščine, radijskega in televizijskega oddajanja, knjižnic ter vseh vrst tiskanih in elektronskih medijev. Na področju medijev je eden izmed njenih glavnih ciljev prispevati k zaščiti kvalitete, vsestranskosti in raznolikosti medijev.

Agencija za kulturo ima na področju medijev naslednje pristojnosti in naloge:

- zagotavljanje storitev za ministra za kulturo in osrednji oddelek Ministrstva za kulturo na področju medijev;
- izvrševanje zakonodaje s področja radijskih in televizijskih programov²¹ ter Zakona o podpori medijev²²;
- opravljanje funkcije sekretariata Odbora za radio in televizijo in Odbora za medije;
- upravljanje financiranja tiskanih in spletnih medijev ter lokalnih radijskih in televizijskih programov;
- delovanje kot center znanja na področju medijev (danski informacijski center o medijih).²³

Agencija v okviru opravljanja funkcije sekretariata Odbora za radio in televizijo (*The Radio and Television Board – RTB*)²⁴ opravlja številne poslovodne in nadzorne naloge na radijskem in televizijskem področju, vključno z izdajanjem licenc za radiodifuzijo in financiranjem produkcije lokalnih radijskih in televizijskih programov. Agencija prav tako izvršuje zakonodajo s področja podpore distribuciji za revije in časopise ter opravlja funkcije sekretariata za številne distribucijske odbore in odbore oziroma svete časnikov.

Odbor za radio in televizijo je neodvisen regulatorni organ, pristojen za nadzor nad izvajanjem danske zakonodaje na radijskem in televizijskem področju oziroma radiodifuzije.

Pristojnosti in naloge Odbora za radio in televizijo so:

- izdaja dovoljenj (licenc) zasebnim nacionalnim in lokalnim izdajateljem radijskih in televizijskih programov;
- nadzor nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti in zahtev s strani javnih (npr. ali se izpolnjujejo obveznosti javne službe) in zasebnih izdajateljev radijskih in televizijskih programov (npr. ali se spoštujejo pravila v zvezi z oglaševanjem in sponzoriranjem);
- upravljanje s sredstvi, namenjenimi za ne pridobitne lokalne radije in televizije.

Dovoljenja oziroma licence se podeljuje na podlagi poziva. Licenca se lahko odvzame v primeru:

- hujših in ponavljajočih kršitev Zakona o radiu in televiziji;
- nespoštovanja pogojev, na podlagi katerih se je podelila licenca.

Odbor ima osem članov, ki so strokovnjaki na pravnem, finančnem oziroma upravnem, poslovnem in medijskem oziroma kulturnem področju. Člane imenuje minister za kulturo za dobo štirih let, lahko pa so ponovno imenovani. Zoper odločitev odbora ni možna pritožba na ministrstvo.

Poleg Agencije za kulturo opravljata za odbor vsakodnevne naloge tudi Center za knjižnice in medije ter Enota za radio in televizijo.

---

²¹ http://kum.dk/uploads/tx_templavoila/Promulgation%20of%20the%20Radio%20and%20Television%20Broadcasting%20Act%202010.pdf

²² <https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?id=161108>

²³ <http://www.kulturstyrelsen.dk/english/about-the-agency/organisation/>

²⁴ <http://www.kulturstyrelsen.dk/english/media/the-radio-and-television-board/>

Izdajatelji medijev se morajo na podlagi Zakona o odgovornosti medijev (*The Media Liability Act*)²⁵ registrirati pri danskem Tiskovnem svetu (*Press Council*)²⁶. V skladu z Zakonom o odgovornosti medijev morata biti vsebina in ravnanje množičnih medijih v skladu s Tiskovnimi etičnimi pravili²⁷ (*The Press Ethical Rules*).²⁸

Finska:

Splošen nadzor oziroma odgovornost za razvoj radijske in televizijske dejavnosti je v pristojnosti finskega Ministrstva za promet in komunikacije²⁹.

Nadzor nad izvajanjem finskega Zakona o radijski in televizijski dejavnosti³⁰ izvaja regulatorni organ za področje komunikacij (*Finnish Communications Regulatory Authority – FICORA*), ki deluje v okviru Ministrstva za promet in komunikacije. Izdajatelji radijskih in televizijskih programov morajo FICORI plačati letni prispevek za nadzor. FICORA pobira licenčnine, izdaja programska dovoljenja za radijske in televizijske programe, upravlja z radijskim spektrom ter nadzoruje vsebino radijskih in televizijskih programov ter oglasov (področje etike v oglaševanju in varstvo mladoletnikov spremlja Varuh pravic potrošnikov).³¹

Za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti prek prizemnih omrežij morajo izdajatelji pridobiti programska dovoljenja (licence). Operativna dovoljenja na podlagi javnega poziva izda vlada na predlog Ministrstva za promet in komunikacije, operativna kratkoročna dovoljenja pa izda FICORA. Finska javna radiotelevizija (YLE) oddaja svoje programe brez licence, prek frekvenc, dodeljenih s strani vlade.

FICORA lahko v primeru kršitve Zakona o radijski in televizijski dejavnosti izreče opozorilo ali denarno kazen. V primeru, ko izdajatelj resno in ponavljajoče krši zakon, pa lahko FICORA tudi odvzame ali suspendira dovoljenje za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti. Zoper odločitve regulatornega organa, kakor tudi vlade ali pristojnega ministrstva, je v skladu z zakonom, ki ureja postopke pred sodiščem, možna pritožba.

Irski:

Nadzor nad izvajanjem irskega Zakona o radiodifuziji³² izvaja *Broadcasting Authority of Ireland (BAI)*³³, kot neodvisni nadzorni organ. Nadzor nad delovanjem BAI izvaja »*Authority*« (nadzorni organ), v katerega vseh devet članov imenuje vlada na predlog ministrov, pristojnih za področje komunikacij, energetike in naravnih virov. Kandidate, ki jih predlaga resorni minister, obravnava tudi poseben parlamentarni odbor, vendar pa resorni minister na mnenje omenjenega parlamentarnega odbora ni vezan. Minister lahko tako odloči o imenovanju kandidatov po lastni presoji.

BAI tvori dva odbora, in sicer:

- *Contract Awards Committee* (Odbor za podeljevanje dovoljenj), v čigar pristojnosti je podeljevanje dovoljenj za opravljanje radiodifuzije (oddajanje radijskih in televizijskih programov) in opravljanje dejavnosti digitalne distribucije (multipleks). Odbor sestavlja osem članov, od katerih štiri imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za področje komunikacij. Štirje člani so imenovani s strani nadzornega organa, in sicer dva izmed članov nadzornega organa, dva pa izmed zaposlenih (običajno izmed izvršnih direktorjev).

---

²⁵ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English/The-Media-Liability-Act.aspx>

²⁶ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English.aspx>

²⁷ O kršitvah Tiskovnih etičnih pravil odloča Tiskovni svet, in sicer bodisi po uradni dolžnosti bodisi na podlagi pritožbe, ki se mora vložiti v 12 tednih po objavi po objavi. Tiskovni svet odloči v 12 tednih po vložitvi pritožbe.

²⁸ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English/The-Press-Ethical-Rules.aspx>

²⁹ http://www.lvm.fi/web/en/communications_policy

³⁰ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1998/en19980744.pdf>

³¹ <https://www.viestintavirasto.fi/en/ficora/presentationandduties.html>

³² <http://www.dcenr.gov.ie/Broadcasting/Broadcasting+Legislation/>

³³ <https://www.google.si/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#q=broadcasting%20council%20of%20ireland>

- *Compliance Committee* je pristojen za izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti ter obravnavo pritožb na področju, ki ga ureja irski Zakon o radiodifuziji. Ena izmed glavnih nalog tega odbora je tudi poročanje oziroma oblikovanje poročil o stanju na področju radiodifuzije. Odbor sestavlja osem članov, od katerih štiri imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za področje komunikacij. Štirje člani so imenovani s strani nadzornega organa (*Authority*), in sicer dva izmed članov nadzornega organa, dva pa izmed zaposlenih (običajno izmed izvršnih direktorjev). Odbor lahko kadarkoli uvede preiskavo, v kateri mora preiskovanec obvezno sodelovati. V primeru ugotovljenih nepravilnosti lahko predlaga BAI, da izreče ukrepe za odpravo nepravilnosti. BAI lahko izdajatelju izreče ukrepe za odpravo nepravilnosti z opozorilom, da bo v primeru, če nepravilnosti ne odpravi oziroma ne sodeluje v postopku preiskave, zoper njega vložena tožba. V tem primeru odloči sodišče, ali je izdajatelj kršil pravila o obveznem sodelovanju v postopku preiskave ter določi finančno kazen.

Osebe, ki so imenovane v organe BAI, morajo imeti izkušnje ne enem ali več izmed naslednjih področij: mediji, javne medijske storitve, produkcija medijskih vsebin, digitalne medijske tehnologije, sindikalizem, podjetništvo in trgovina, irski jezik (vključujoč tudi gelščino), kultura, umetnost, glasba, šport, znanost, tehnologija in okoljevarstvo, pravo, socialno varstvo, izobraževanje in skupnostne zadeve. Člani so imenovani za mandatno dobo petih let in so po izteku mandata lahko ponovno imenovani, vendar največ dva zaporedna mandata. Člani organov BAI so upravičeni do plačila za delo in nadomestila za stroške. O višini plačil odloča pristojni minister, v soglasju z ministrom za finance.

Člani organov BAI so lahko kadarkoli razrešeni zaradi razlogov, ki jih določa zakon, ter tudi zaradi političnih razlogov. Člana se lahko kadarkoli razreši na zahtevo vlade zaradi njegovega »neustreznega delovanja« (*stated misbehavior*) ali če ovira delovanje organov BAI, vendar pa mora takšna zahteva vlade prestat glasovanje v obeh domovih parlamenta. Kot zanimivost je potrebno navesti, da članstvo preneha tudi, če član priglasí osebni stečaj. Poslanci obeh domov irskega parlamenta ter evropski poslanci ne morejo biti člani organov BAI. Funkcija glavnega izvršnega direktorja BAI je prav tako nezdržljiva s poslanskim mandatom v obeh domovih irskega ali evropskega parlamenta.

BAI ima po Zakonu o radiodifuziji številne pristojnosti, in sicer od oblikovanja strateških dokumentov, izdajanja dovoljenj, oblikovanja in priprave osnutkov, reševanja pritožb, podeljevanja državnih pomoči, oblikovanja in priprave predpisov, priprave različnih smernic, promocije medijske pismenosti do številnih drugih nalog. Pristojni minister lahko BAI naloži tudi dodatne naloge, vendar mora predhodno pridobiti soglasje obeh domov irskega parlamenta.

Islandija:

Nadzor nad določbami islandskega Zakona o medijih³⁴ izvaja Medijska komisija, ki je neodvisen upravni odbor pod okriljem ministra za izobraževanje, kulturo in znanost³⁵. Sestavlja jo pet članov, ki jih imenuje minister za obdobje štirih let, in sicer enega člana neposredno, dva člana na predlog vrhovnega sodišča, enega na predlog stalnega odbora rektorjev visokošolskih odborov in enega člana na predlog nacionalnega združenja novinarjev. Minister imenuje predsednika komisije, ki mora izpolnjevati pogoje za okrožnega sodnika. Ostali člani morajo imeti posebna znanja, izkušnje ali izobrazbo s področja medijev.

Medijska komisija se financira iz državnega proračuna.

Medijska komisija lahko k opravljanju svojih dnevni delovnih nalog in nadzora pritegne direktorja, ki je odgovoren za finance, in drugo osebje.

Delovanje Medijske komisije je namenjeno zagotavljanju namena in ciljev iz Zakona o medijih. Prizadevati si mora za krepitev raznolikosti, pluralizma in medijske pismenosti, svobode izražanja in svobode obveščanja ter varstva mladoletnikov.

Medijska komisija izvršuje zlasti naslednje naloge:

- spremlja, ali ponudniki medijskih storitev ravna v skladu z določbami zakona o medijih in v zvezi s tem sprejema odločitve ter izreka sankcije, ko je to primerno;

³⁴ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/media/MRN-pdf/Media-Act-38-English-translation-nov-2011.pdf>

³⁵ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/>

- spremlja stanje in razvoj medijskega trga ter v ta namen zbira relevantne podatke;
- sodeluje s primerljivimi organi v drugih državah članicah EGP in mednarodnih organizacij v zvezi z zadevami v okviru svojega delovanja;
- spremlja obveznosti registracije in izdajanje dovoljenj za zagotavljanje avdiovizualnih medijskih storitev;
- spremlja vsebino in predstavitev avdiovizualnih komercialnih sporočil oziroma oglasov v tiskanih medijih in elektronskih publikacijah.

Medijska komisija obravnava kršitve Zakona o medijih po uradni dolžnosti ali na podlagi prijave. Obravnavane zadeve lahko razvrsti po prioriteti. Medijska komisija lahko pozove ponudnike medijskih storitev, da odgovorijo na zatrjevane kršitve, v primeru kršitev določb o avdiovizualnem komercialnem sporočanju in televizijski prodaji pa lahko opravi tudi preiskavo na delovnem mestu ponudnika medijskih storitev.

Medijska komisija lahko prepove prenos avdiovizualnih vsebin, ki so v nasprotju z zakonom. V primeru resnih in ponavljajočih kršitev določb tega zakona lahko Medijska komisija prekliče dovoljenje za oddajanje avdiovizualnih medijev.

Medijska komisija lahko naloži dnevne kazni vsaki stranki, ki ne spoštuje njenih odločitev. Zaradi kršitev določenih zakonskih določb lahko Medijska komisija naloži pravnim osebam plačilo posebnih izvršilnih glob. Odločitve, ki jih sprejme Medijska komisija v zvezi s ponudniki medijskih storitev, se objavijo na njeni spletni strani.

Proti odločitvam medijske komisije ni možna pritožba na druge izvršilne organe. Sklepi Medijske komisije zato štejejo za dokončne na upravni ravni. Če se stranka ne strinja z odločitvijo Medijske komisije, pa lahko sproži postopek za razveljavitev odločitve, in sicer najkasneje v roku šestih mesecev od dneva, ko je bila obveščena o odločitvi Medijske komisije. Uvedba tega postopka pa ne odloži pravnih učinkov odločitve Medijske komisije.

V primeru nekaterih hujših kršitev, ko je podana visoka stopnja krivde, pa se lahko odgovorna oseba medija, njegov direktor ali zaposleni, kaznujejo tudi z globo ali zaporom za največ šest mesecev. V tem primeru kršitev preiskuje policija, na podlagi ovadbe Medijske komisije.

Slovaška:

Nadzor nad izvajanjem določb slovaškega Zakona o periodičnem tisku³⁶ je v pristojnosti slovaškega Ministrstva za kulturo³⁷, ki lahko izdajateljem periodike ali tiskovnim agencijam, ki ne spoštujejo določil zakona, naloži plačilo prekrškovne globe. Prekršek zastara v enem letu od trenutka, ko je ministrstvo ugotovilo prekršek (subjektivni rok), oziroma v dveh letih od dneva nastanka kršitve (objektivni rok). Postopek o prekršku se vodi na podlagi splošnega Zakona o prekrških.

Nadzor nad izvajanjem določb Zakona o radiodifuziji in retransmisiji³⁸ izvaja Svet za radiodifuzijo in retransmisijo (*Council for Broadcasting and Retransmission*)³⁹.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo je pravna oseba, ki jo sestavlja devet članov. Člane imenuje in razrešuje nacionalni parlament na predlog civilne družbe, ki deluje v okviru medijskega področja, poslancev, strokovnih organizacij na področju medijev ter množičnih komunikacij, organizacij na področju kulture, znanosti, izobraževanja in športa ter registriranih verskih organizacij.

Glavna naloga Sveta za radiodifuzijo in retransmisijo je uveljavljanje oziroma zaščita javnega interesa na področju pravice do svobode izražanja in obveščeniosti ter pravice do dostopa do kulturnih dobrin

³⁶ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

³⁷ <http://www.culture.gov.sk/>

³⁸ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

³⁹ <http://www.rvr.sk/en/>

in izobraževanja ter izvajanje državne regulacije na področju radiodifuzije, retransmisije in določb na področju storitev na zahtevo. Svet za radiodifuzijo in retransmisijo mora zagotavljati pluralnost informacij v informativnih programih javne radiotelevizije in licenciranih izdajateljev radijskih in televizijskih programov.

Članstvo v Svetu za radiodifuzijo in retransmisijo je nezdružljivo s funkcijo predsednika Slovaške republike, poslanca nacionalnega parlamenta, člana vlade, državnega sekretarja na ministrstvu oziroma direktorja v državni upravi ali drugem državnem organu, uslužbenca državne uprave, župana, sodnika, tožilca in člana Sveta slovaške televizije ali radia.

Glavne pristojnosti Sveta za radiodifuzijo in retransmisijo so:

- odločanje o dovoljenjih za radiodifuzijo v skladu z Zakonom o radiodifuziji in retransmisiji ali drugo posebno zakonodajo;
- odločanje o registraciji in podelitvi dovoljenj za opravljanje storitev retransmisije;
- odločanje o odvzemu dovoljenja za retransmisijo programov;
- odločanje o dodelitvi dodatnih frekvenc za javno radiotelevizijo;
- odločanje o začetku postopka za podelitev frekvenc za prizemno radiodifuzijo;
- nadzor nad izvajanjem Zakona o radiodifuziji in retransmisiji;
- odločanje o uvedbi sankcij zoper izdajatelje in ponudnike storitev retransmisije ter ponudnike storitev na zahtevo.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo opravlja tudi mnoge druge naloge, kot so vodenje razvida podeljenih dovoljenj za opravljanje radiodifuzije, pripravljane poročil o izpolnjevanju programskih kvot ter sodelovanje z Evropsko komisijo, sprejem in objava seznama najpomembnejših dogodkov in obravnava pritožb, ki izvirajo iz kršitev Zakona o radiodifuziji in retransmisiji.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo sodeluje z Ministrstvom za kulturo pri pripravi zakonskih osnutkov, različnih statističnih poročil, pregledu in analizi oglaševalskih vsebin, ki so namenjene otrokom, mlajšim od 12 let, ter opravlja mnoge druge strokovno operativne naloge. O svojem delu pripravi letno poročilo, ki ga mora slovaškemu parlamentu predstaviti najkasneje v treh mesecih po zaključku vsakega koledarskega leta.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo lahko v primeru kršitev Zakona o radiodifuziji in retransmisiji izdajatelju izreče naslednje ukrepe:

- opozori izdajatelja o kršitvi zakona;
- naloži izdajatelju obvezno predvajanje obvestila o kršitvi zakona;
- začasno prepove oddajanje celotnega programa ali njegovega dela;
- naloži plačilo globe;
- odvzame dovoljenje (v primeru hujših kršitev).

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo izreče kazen glede na resnost kršitve zakona. Če je bil izdajatelj v preteklosti že večkrat pisno opozorjen na kršitev zakona, mu lahko naloži plačilo globe tudi brez predhodnega obvestila oziroma opozorila.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Ministrstvo za kulturo bo sprejeti zakon predstavilo širši javnosti, in sicer prek medijev, javne predstavitve, predstavitve na spletni strani ipd.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa bosta zagotavljala Ministrstvo za kulturo oziroma Inšpektorat RS za kulturo in medije ter Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS.

Na področju civilne družbe, ki zadeva medije, že delujejo novinarska strokovna združenja, gospodarsko-interesna združenja izdajateljev medijev, operaterjev, oglaševalcev itd.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

/

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08 - ZPOmK-1, 77/10 - ZSFCJA, 90/10 - odl. US, 87/11 - ZAvMS in 47/12) se v 9. členu za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Izdajatelj, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, mora oblikovati pravila za komentiranje ter jih javno objaviti na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi, oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

2. člen

Drugi odstavek 26. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Objava popravka se lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najpozneje v treh mesecih od objave obvestila.«.

3. člen

Za 86. členom se doda novi 86.a člen, ki se glasi:

»86.a člen

(1) Najmanj polovica deleža iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena mora biti predvajana v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro.

(2) Najmanj 70 odstotkov deleža iz prejšnjega odstavka mora predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku oziroma v romskem, italijanskem ali madžarskem jeziku, če so njeni avtorji ali izvajalci pripadniki romske skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, ali italijanske ali madžarske narodne skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki pretežno predvajajo instrumentalno glasbo.

(3) Najmanj četrtino deleža iz prvega odstavka tega člena mora predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma, najmanj osmino deleža iz prvega odstavka tega člena pa mora predstavljati slovenska glasba izvajalcev, ki niso starejši od 25 let.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za radijske in televizijske programe, ki so namenjeni madžarski ali italijanski narodni skupnosti, in za 3. program Radia Slovenija – program Ars.«.

4. člen

V 109. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena izvaja agencija inšpekcijski in prekrškovni nadzor nad izvajanjem:

- zakonskih določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena (3. oddelek drugega poglavja);
- programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe (5. oddelek drugega poglavja);
- zakonskih določb o izvajanju radijske ali televizijske dejavnosti (7. oddelek drugega poglavja).«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Agencija v primeru kršitev določb oziroma neizvajanja zahtev in omejitev iz prvega odstavka tega člena v okviru inšpekcijskega nadzora:

- pisno opozori izdajatelja in odredi, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi in ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev;
- odredi nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev, če izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v roku iz prejšnje alineje zaradi objektivnih okoliščin, ki niso na strani izdajatelja;
- začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur, če ugotovi, da po poteku roka iz prve oziroma prejšnje alineje ugotovljene nepravilnosti in pomanjkljivosti niso bile odpravljene;
- začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alineje najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;
- razveljavi dovoljenje, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alineje najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) V postopkih nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo inšpekcijski nadzor in prekrške, če s tem zakonom ni drugače določeno.«.

5. člen

V prvem odstavku 129. člena se besedilo »od 250.000 do 20.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 1.050 do 83.500 evrov«.

V četrtem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 evrov«.

V petem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 evrov«.

V šestem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 evrov«.

6. člen

V prvem odstavku 130. člena se besedilo »od 250.00 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 1.050 do 62.600 evrov«.

V drugem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 evrov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 evrov«.

7. člen

V prvem odstavku 131. člena se besedilo »od 250.000 do 20.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 1.050 do 83.500 evrov«.

V četrtem do šestem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 evrov«.

V sedmem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 evrov«.

8. člen

V prvem odstavku 132. člena se besedilo »od 200.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 850 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »50.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

9. člen

V prvem odstavku 133. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

10. člen

V prvem odstavku 134. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

11. člen

V prvem odstavku 135. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

12. člen

V prvem odstavku 136. člena se besedilo »od 200.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 850 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »50.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

13. člen

V prvem odstavku 137. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

14. člen

V 138. členu se besedilo »od 90.000 do 300.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 400 do 1.300 eurov«.

15. člen

V prvem odstavku 139. člena se besedilo »od 150.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 650 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »70.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »300 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »30.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »150 eurov«.

16. člen

V prvem odstavku 140. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

17. člen

V prvem odstavku 141. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

18. člen

V prvem odstavku 142. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

19. člen

V prvem odstavku 143. člena se besedilo »od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 4.200 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »70.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »300 eurov«.

20. člen

V prvem odstavku 144. člena se besedilo »od 600.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.550 do 4.200 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

21. člen

V prvem odstavku 145. člena se besedilo »od 500.000 do 2.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 8.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

22. člen

V prvem odstavku 146. člena se besedilo »od 500.000 do 5.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 20.900 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V četrtem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

23. člen

V prvem odstavku 147. člena se besedilo »od 500.000 do 5.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 20.900 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

24. člen

V prvem odstavku 148. člena se besedilo »od 500.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

25. člen

V prvem odstavku 148.a člena se besedilo »od 500.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »od 100.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 450 do 4.200 eurov«.

Za drugim odstavkom se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek izdajatelj, ki je pravna oseba, ali izdajatelj, ki je samostojni podjetnik posameznik, če primeru, da v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, ne oblikuje pravil za komentiranje ter jih javno ne objavi na primernem mestu v mediju (tretji odstavek 9. člena);

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

(1) Postopki inšpekcijskega in prekrškovnega nadzora nad spoštovanjem določb Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08 - ZPOmK-1, 77/10 - ZSFCJA, 90/10 - odl. US, 87/11 - ZAvMS in 47/12), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) Postopki strokovnega nadzorstva po Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08 - ZPOmK-1, 77/10 - ZSFCJA, 90/10 - odl. US, 87/11 - ZAvMS in 47/12), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(3) Izdajatelji, ki v okviru medija dovoljujejo komentiranje javnosti, morajo oblikovati pravila za komentiranje ter jih javno objaviti na primernem mestu v mediju najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

27. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe novega 86.a člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Predlog zakona v tem delu sledi samoregulativni in sodni praksi v zvezi z ureditvijo komentiranja v medijih. S predlagano rešitvijo določamo obveznost izdajatelju, ki omogoča komentiranje v okviru svojega medija, da oblikuje pravila komentiranja ter jih javno objavi na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi, oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi. S tem se ne uvaja cenzura komentiranja, saj medij sam določi pravila komentiranja in mora umakniti sporni komentar šele po prijavi. Nekateri spletni mediji takšno samoregulatorno prakso izvajajo že sedaj, s predlagano ureditvijo pa bodo navedene zahteve postale obvezne za vse medije, ki omogočajo komentiranje, kar bo pomenilo učinkovitejšo samoregulacijo sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično vodilo v njegovo zmanjšanje, kar je tudi eden izmed ciljev iz Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za obdobje 2012-2016.

K 2. členu:

Spremembo drugega odstavka 26. člena je zahtevalo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-95/09-14 z dne 21. 10. 2010. Ustavno sodišče je namreč odločilo, da je drugi odstavek 26. člena ZMed v neskladju z Ustavo, da mora Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno neskladje odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije in da se do odprave ugotovljenega neskladja objava popravka lahko zahteva v tridesetih dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najkasneje v treh mesecih od objave obvestila. Predlog nove določbe zato popolnoma sledi dikciji, kot jo je določilo Ustavno sodišče.

K 3. členu:

Z novim 86.a členom določamo zahtevo, da mora biti najmanj polovica deleža slovenske glasbe iz 86. člena zakona predvajana v dnevni oddajni v času med 6. in 22. uro, kar je bil sicer eden izmed osnovnih namenov kvote slovenske glasbe, vendar v praksi nemalokrat zlorabljen. Namen umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je zagotavljanje večje dostopnosti slovenske glasbe v času, ko je dosegljivost potencialnemu poslušalstvu največja. S tem ukrepom v povezavi z že veljavnimi deleži slovenske glasbe, v katere s predlogom zakona ne posegamo, želimo omogočiti, da je medijski prostor odprt za predstavljanje slovenske glasbene ustvarjalnosti, oziroma da se na javnih frekvencah slovenskih radijskih postaj v vsakem trenutku poslušanja lahko sliši slovenska beseda.

S predlogom zakona namreč nadalje določamo zahtevo, da mora najmanj 70 odstotkov slovenske glasbe, predvajane med 6. in 22. uro, predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku oziroma v romskem, italijanskem ali madžarskem jeziku, če so njeni avtorji ali izvajalci pripadniki romske skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, ali italijanske ali madžarske narodne skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki pretežno predvajajo instrumentalno glasbo. S tem ukrepom želimo zaščititi slovenske poslušalce, da bodo lahko v času med 6. in 22. uro v minimalnem deležu poslušali glasbo tudi v slovenskem jeziku. Zaščita in promocija slovenskega jezika ter s tem ohranjanja slovenske kulturne in nacionalne identitete je že od vsega začetka urejanja tega področja eden izmed njegovih namenov in ciljev. V preostalem dnevni oddajni v času med 6. in 22. uro pa se na ta način s preostalimi 30 odstotki spodbuja tudi druga ustvarjalnost slovenskega izvora. Izven navedenega oddajnega časa ostaja trenutna ureditev nespremenjena.

S predlogom zakona tudi določamo, da mora določen minimalen delež predvajane slovenske glasbe predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma (najmanj četrtno deleža iz prvega odstavka 86.a člena), in slovenska glasba izvajalcev, ki niso starejši od 25 let (najmanj osmino deleža iz prvega odstavka 86.a člena). S tem ukrepom želimo spodbujati odpiranje medijskega prostora novi ter mladi in manj uveljavljeni glasbeni produkciji, ki predstavlja prihodnost slovenskega glasbenega prostora.

K 4. členu:

Predlagana ureditev spreminja določbe o inšpekcijskem in prekrškovnem nadzoru nad izvajanjem zakona. Po veljavni ureditvi inšpekcijski nadzor opravlja Ministrstvo za kulturo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve (AKOS) pa le strokovno nadzorstvo nad izvajanjem posameznih

zahtev in omejitev na področju radijskih in televizijskih programov, pri čemer nima možnosti izreka kazenske sankcije (globe). S prenosom opravljanja inšpekcijskega in prekrškovnega nadzora nad izvajanjem zakonskih določb, in sicer določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena, programskih zahtevah in omejitvah, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe, ter programskih zahtevah, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa, na en organ, AKOS, bo zato dosežena večja hitrost in učinkovitost postopkov nadzora. V vseh ostalih primerih pa bo nadzor, tako kot do sedaj, še vedno opravljalo Ministrstvo za kulturo, oziroma njegov organ v sestavi, Inšpektorat RS za kulturo in medije. S predlagano ureditvijo sledimo rešitvi iz Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), kjer inšpekcijski in prekrškovni nadzor že v celoti opravlja AKOS. Po evropski Direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki jo je v slovenski pravni red prenesel ravno ZAvMS, je namreč predvideno, da regulacijo televizijskih programov opravlja neodvisni regulatorni organ, kar AKOS kot neodvisna javna agencija vsekakor je.

S predlogom zakona smo glede na specifičnost predmeta zakonskega urejanja tudi natančneje določili postopnost v postopkih izreka inšpekcijskih ukrepov AKOS. Ta mora v primeru ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti najprej pisno opozoriti izdajatelja in odrediti, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Kadar izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v postavljenem roku zaradi objektivnih okoliščin, ki niso na njegovi strani, mora AKOS odrediti nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Če izdajatelj po poteku roka ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur. Če izdajatelj kljub začasnemu preklicu dovoljenja najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur. Če izdajatelj kljub drugemu začasnemu preklicu dovoljenja za največ 48 ur najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, pa AKOS razveljavi dovoljenje.

S predlogom zakona ohranjamo v veljavi določbo, da AKOS predlaga Ministrstvu za kulturo strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.

K členom 5.-25.:

V kazenskih določbah se določijo ustrezne višine glob v evrih. Veljavni zakon je namreč višino glob še vedno določal v tolarjih. Višina glob pa se bistveno ne spreminja. Določena je tudi nova kazenska določba, ki se nanaša na obveznost izdajatelja, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, da oblikuje in javno objavi pravila za komentiranje.

K 26. členu:

S predlagano prehodno določbo smo uredili vprašanje, po katerem predpisu se končajo postopki nadzora nad spoštovanjem določb veljavnega ZMed, ki so se začeli pred uveljavitvijo predloga zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani. Predlagana rešitev določa, da se takšni postopki končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve predloga zakona. Prav tako je določeno prehodno obdobje za oblikovanje pravil za komentiranje in njihovo javno objavo.

K 27. členu:

Določen je *vacatio legis* oziroma rok začetka veljavnosti predloga zakona, in sicer petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Novi 86.a člen pa se prične uporabljati 1. januarja 2016.